

Haraella retrocalla (Hayata) Kudô, J. Soc.

Synoniem: Haraella odorata Kudo.

Vindplaats:

Dit zeer aantrekkelijke miniatuur orchideetje komt voor in het gebergte in centraal- en Noord Taiwan (Formosa) en wel op hoogten van 1000-1700 meter boven zee.

Omschrijving:

Een plantje, dat oppervlakkig gezien de indruk maakt van een Phalaenopsis plant in het klein of een kleine Aërangis.

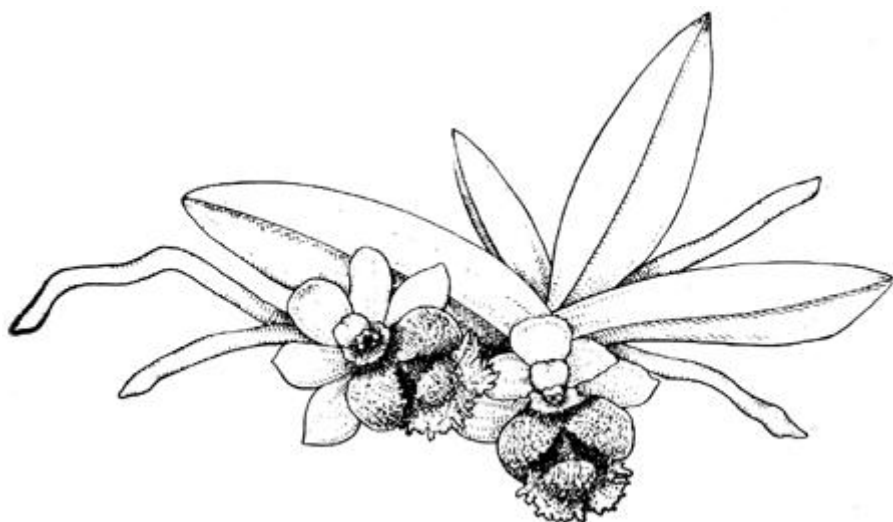
Er zijn momenteel nog maar 2 soorten van dit geslacht bekend. De bladeren zijn 2 tot 4 cm lang en ½ tot 1 cm breed.

De bloemstengeltjes verschijnen uit de wortelstok achter de bladkrans.

De ongeveer 16 mm grote bloemen, soms 5 per stengel, openen zich na elkaar, soms 2

tegelijk. De petalen/sepalen zijn geel en hebben ongeveer dezelfde lengte. De veel grotere lip is wit waarop een grote mooi gevormde paarsbruine vlek.

De bloem is licht welriekend en blijft ca een week tot 10 dagen goed. Het zuiltje is wit. De bloeitijd kan sterk variëren, iets dat vaak gebeurt met planten, uit het gebergte die op allerlei hoogten voorkomen.

Cultuur:

Een plant voor een gematigde- tot koelgematigde omgeving. In een kas, maar ook in een serre met halfschaduw of bij een raam op het noorden.

Zoals in het algemeen gebruikelijk is bij zulke kleine plantjes, is het kweken op een takje van Acacia- of eikenhout of op de schors van de kurkiep te prefereren boven het gebruik van potjes. Het oppotmateriaal in een potje kan eerder aanleiding geven tot wortelrot omdat het langer nat blijft op sombere regenachtige dagen, waarbij de verdamping hiervoor te traag verloopt. Bij het opbinden van het plantje met een dun stukje raffia bijv. op een kaal acacia-takje van 1 cm dik kan een enkel sliertje veenmos meegebonden worden. Op kurkiep hoeft dit niet want de worteltjes blijven langer vochtig in de groeven van de schors.

Het gieten van dit soort kleine plantjes moet met de uiterste zorg gebeuren. Net zo min als ze te langdurig nat (vochtig) mogen blijven, mogen ze nimmer te lang droog staan. Dit laatste is fataal, omdat er geen reservevocht aanwezig is zoals dit bij planten met pseudobulben wel het geval is. Als men dus het takje waarop de plant zit op warme dagen elke dag met de nevelspuit bewerkt en op regenachtige dagen hoogstens 1 á 2 x per week dan kan men er jaren plezier van hebben. Een weinig gebruikte methode, die toch wel goed en niet moeilijk uitvoerbaar is om een hooggeconcentreerde luchtvochtigheid om zo'n klein plantje te verkrijgen is: een bloempot met veenmos gevuld op een schoteltje waarop zoveel water dat het mos steeds vocht kan opzuigen en gewoon doorgroeit. Het takje met het miniatuurplantje erop wordt in dit mos gestoken, zodanig dat de plant ongeveer 10 cm boven het mos zit. In zo'n situatie behoeft niet dagelijks geneveld te worden.

januari 1976